REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU POSTUPAKA JAVNE NABAVE

KLASA: UP/II-034-02/26-01/616
URBROJ: 354-02/21-26-07
Zagreb, 20. listopada 2026.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Maje Kuhar, predsjednice, Marijane Gortan Krnić, članice te Saše Čaldarevića, člana, povodom žalbe žalitelja SGM Informatika d.o.o., Split, OIB: 09168707993, zastupanog po opunomoćeniku Eliasu Ernstu, odvjetniku iz Zagreba, u odnosu na Odluku o odabiru, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0008923, predmet nabave: Serveri, računala i računalna oprema - ponovljeni postupak javne nabave za grupe 1 i 2, po grupama, naručitelja Agencija za odgoj i obrazovanje, Zagreb, OIB: 72193628411, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave („Narodne novine“, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članaka 398. i 425. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16, 114/22 i 48/26; u daljnjem tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se dio Odluke o odabiru Br. odluke: KLASA: 406-09/26-02/26 od 14. rujna 2026. godine, u dijelu koji se odnosi na grupu 1: Mrežna i serverska oprema za potrebe EU projekta „ISKRA“, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0008923, predmet nabave: Serveri, računala i računalna oprema - ponovljeni postupak javne nabave za grupe 1 i 2, naručitelja Agencija za odgoj i obrazovanje, Zagreb.

2. Nalaže se naručitelju Agencija za odgoj i obrazovanje, Zagreb, u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, naknaditi žalitelju SGM Informatika d.o.o., Split, troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.476,25 EUR.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Agencija za odgoj i obrazovanje, Zagreb, objavio je 10. kolovoza 2026. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2026/S F02-0008923, predmet nabave: Serveri, računala i računalna oprema - ponovljeni postupak javne nabave za grupe 1 i 2, po grupama. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene (90 bodova) i duljine jamstvenog roka (10 bodova).

U predmetnom postupku za grupu 1. dostavljene su tri ponude, od kojih je naručitelj dvije ponude ocijenio valjanima te je Odlukom o odabiru Br. odluke: KLASA: 406-09/26-02/26 od 14. rujna 2026. godine (objavljena u EOJN RH dana 14. rujna 2026. godine), odabrao ponudu ponuditelja SENSO PROFI d.o.o., Velika Gorica.

U odnosu na predmetnu Odluku o odabiru u dijelu koji se odnosi na grupu 1 – Mrežna i serverska oprema za potrebe EU projekta „ISKRA“, urednu žalbu dana 24. rujna 2026. godine izjavio je žalitelj SGM Informatika d.o.o., Split, po opunomoćeniku Eliasu Ernstu, odvjetniku iz Zagreba. Žalitelj u žalbi u bitnom osporava zakonitost postupka pregleda i ocjene odabrane ponude. Žalbenim zahtjevom traži poništenje Odluke o odabiru, kao i naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.476,25 EUR.

Naručitelj u odgovoru na žalbu te odabrani ponuditelj u očitovanju osporavaju žalbene navode žalitelja i predlažu odbijanje žalbe kao neosnovane.

Odabrani ponuditelj u očitovanju na žalbu osporava pravni interes žalitelja tvrdeći da žalitelj nije u ponudi definirao ponuđeni proizvod te da samim time nije moguće utvrditi da ponuđeno udovoljava uvjetima i zahtjevima dokumentacije o nabavi, čime je njegova ponuda nepravilna i neprikladna tj. nije valjana.

Vezano za osporavanje pravnog interesa žalitelja, utvrđeno je da predmetne tvrdnje odabranog ponuditelja ne mogu biti argument temeljem kojeg bi se žalitelju uskratilo pravo na žalbu. Naime, sukladno članku 401. stavku 1. ZJN 2016, pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi, okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnoga kršenja subjektivnih prava. Dakle, pored pravnog interesa za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi ili okvirnog sporazuma, dinamičkog sustava nabave ili projektnog natječaja, žalitelj mora ujedno pretrpjeti ili bi mogao pretrpjeti štetu od navodnog kršenja subjektivnih prava, pa su navedeni uvjeti za žalitelja određeni kumulativno. Naime, žalitelj žalbom osporava razloge odbijanja svoje ponude te zakonitost pregleda i ocjene odabrane ponude, pa je prema tome, a suprotno shvaćanju odabranog ponuditelja, žalitelj u konkretnom slučaju ispunio pretpostavke iz članka 401. stavka 1. ZJN 2016.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, odabrane ponude, ponude žalitelja, zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, Odluke o odabiru te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj tvrdi da ponuda odabranog ponuditelja nije sukladna tehničkoj specifikaciji. Tvrdi da je naručitelj kao sastavni dio Dokumentacije o nabavi objavio Tehničku specifikaciju za Grupu 1 u kojoj je definirao detaljne tehničke zahtjeve kojima ponuđena roba mora udovoljavati. Dalje tvrdi da je naručitelj u okviru tehničkih zahtjeva za mrežni kontroler izričito propisao dva (Dual Port) SFP28 utora, dok je za optičke

primopredajnike zasebno propisao: „optički primopredajnici (transceiveri) kratkog dometa (SR – Short Range) tipa SFP+ za sve dostupne priključke (portove)“ te da iz same Tehničke specifikacije proizlazi da je naručitelj razlikovao tehničke oznake SFP28 i SFP+, pa da je za optičke primopredajnike izričito zahtijevao primopredajnike tipa SFP+.

Žalitelj, nadalje, tvrdi da je odabrani ponuditelj u svojoj ponudi u odnosu na predmetni tehnički zahtjev naveo: „2x Intel SFP28 optički primopredajnici (transceivers) 10G-SR 25G-SR“ te da prvenstveno sam odabrani ponuditelj u svojoj ponudi dostavlja podatak iz kojeg proizlazi da ponuđeni proizvod ne udovoljava propisanoj tehničkoj specifikaciji, budući je naručitelj zahtijevao optičke primopredajnike tipa SFP+, a odabrani ponuditelj izričito je ponudio optičke primopredajnike tipa SFP28, a da navedeno dodatno i nedvojbeno potvrđuje tehnička dokumentacija proizvođača koju je odabrani ponuditelj dostavio uz ponudu.

Osim toga, žalitelj tvrdi da je u katalogu proizvođača Fsas Technologies za ponuđeni proizvod PRIMERGY RX2540 M8 pod stavkom „Mreža“ navedeno: „1x Intel Dual Port 10G 25G SFP28 PCIe 4.0 OCPV3 mezzanine kartica; RDMA (iWARP,RoCE)“ te: „2x Intel SFP28 optički primopredajnici (transceivers) 10G-SR 25G-SR“, pa da u konkretnom slučaju nije riječ o nejasnoj, nepotpunoj ili dvojbenoj tehničkoj karakteristici. Odabrani ponuditelj u Tehničkoj specifikaciji izričito navodi da nudi SFP28 primopredajnike, a isti podatak potvrđen je i tehničkom dokumentacijom samog proizvođača.

Žalitelj dalje u žalbi ističe kako je posebno značajno da je sam naručitelj u istoj Tehničkoj specifikaciji koristio obje tehničke oznake, odnosno za mrežni kontroler zahtijevao je SFP28 utore, dok je za optičke primopredajnike zahtijevao tip SFP+ te da je naručitelj očito poznavao i razlikovao obje tehničke oznake te je svjesno propisao SFP28 za jedno, a SFP+ za drugo svojstvo ponuđenog sustava, stoga da se ne može smatrati da su oznake SFP28 i SFP+ u Dokumentaciji o nabavi korištene kao sinonimi niti se izričito propisani zahtjev „tipa SFP+“ može nakon isteka roka za dostavu ponuda tumačiti kao zahtjev koji dopušta i drugi tip optičkog primopredajnika.

Žalitelj, nadalje, tvrdi da činjenica da ponuđeni SFP28 primopredajnik eventualno može podržavati prijenos podataka brzinom od 10 Gb/s ili predstavljati noviju tehničku izvedbu ne mijenja navedeni zaključak te da naručitelj nije propisao samo određenu brzinu prijenosa niti samo funkcionalni rezultat koji ponuđena komponenta mora ostvariti, već je izričito propisao tip optičkog primopredajnika. Da je naručitelj želio dopustiti bilo koji primopredajnik koji podržava 10G-SR ili primopredajnike tipa SFP28, takav je zahtjev morao jasno propisati u Dokumentaciji o nabavi.

Osim toga, žalitelj tvrdi da naručitelj prilikom pregleda i ocjene ponuda mora ponude ocjenjivati na način kako je sam propisao u Dokumentaciji o nabavi te da u konkretnom postupku naručitelj nije pravilno utvrdio činjenice niti je pravilno provjerio ispunjava li ponuđena roba sve propisane tehničke specifikacije jer je u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda kod ponude odabranog ponuditelja, u dijelu „Ispunjenje zahtjeva za opis predmeta, tehničkih specifikacija i ostalih uvjeta“, samo označio „DA“, bez ikakvog obrazloženja zbog čega smatra da ponuđeni SFP28 primopredajnici ispunjavaju zahtjev kojim su propisani primopredajnici tipa SFP+, a da iz Zapisnika proizlazi kako naručitelj od odabranog ponuditelja uopće nije zatražio pojašnjenje predmetne tehničke karakteristike jer je u točki 9. Zapisnika „Podaci o pojašnjenju ili upotpunjavanju informacija ili dokumentacije“, navedeno isključivo pojašnjenje zatraženo od ponuditelja ZEL-COS d.o.o. u odnosu na njegovu ponudu za Grupu 1.

Žalitelj, nadalje, tvrdi kako niti eventualnim pojašnjenjem ne bi bilo dopušteno mijenjati već izričito navedenu tehničku karakteristiku ponuđenog proizvoda, budući iz odabrane ponude jasno i nedvojbeno proizlazi da su ponuđeni optički primopredajnici tipa SFP28.

Žalitelj posebno ukazuje na presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovni broj UsIl-81/2026 od 26. svibnja 2026. godine, u kojoj je zauzeto pravno shvaćanje da se jasno iskazano odstupanje konkretno ponuđene tehničke karakteristike od zahtjeva Dokumentacije o nabavi ne može otkloniti pojašnjenjem ako bi time došlo do sadržajne izmjene ponude i pretvaranja nevaljane ponude u valjanu.

Žalitelj također tvrdi da naručitelj prilikom pregleda i ocjene ponuda mora uzeti u obzir sve dostupne informacije i činjenice te da mora ocjenjivati ponude na način kako je sam propisao u skladu s odredbama ZJN 2016, a da je naručitelj povrijedio odredbu članka 295. stavka 1. ZJN 2016 prema kojoj je javni naručitelj obvezan odbiti ponudu za koju, na temelju rezultata pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. ZJN 2016, utvrdi da je nepravilna, neprikladna ili neprihvatljiva. Naručitelj nije proveo pregled i ocjenu ponuda na način koji je sam propisao, odnosno propustio je utvrditi da odabrana ponuda ne udovoljava tehničkoj specifikaciji koju je sam odredio te je time postupio i protivno odredbi članka 290. stavka 1. ZJN 2016 prema kojoj nakon otvaranja ponuda naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz Dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.

Žalitelj potom tvrdi da ponuda odabranog ponuditelja predstavlja nepravilnu ponudu jer nije sukladna Dokumentaciji o nabavi te ju je naručitelj bio dužan odbiti i na temelju kriterija za odabir ponude odabrati ekonomski najpovoljniju valjanu ponudu, pa da je navedenim postupanjem postupio protivno navedenim odredbama ZJN 2016, slijedom čega poziva Državnu komisiju da poništi osporavanu Odluku o odabiru u dijelu koji se odnosi na Grupu 1.

Nadalje, žalitelj tvrdi da ponuda odabranog ponuditelja ne udovoljava minimalnom tehničkom zahtjevu Dokumentacije o nabavi za Grupu 1 jer je odabrani ponuditelj umjesto zahtijevanih optičkih primopredajnika tipa SFP+ izričito ponudio optičke primopredajnike tipa SFP28, a da navedena nesukladnost jasno proizlazi iz Tehničke specifikacije koju je odabrani ponuditelj dostavio u svojoj ponudi te iz proizvođačke dokumentacije priložene istoj ponudi, pa da takva ponuda predstavlja nepravilnu ponudu u smislu članka 3. ZJN 2016 i naručitelj ju je, sukladno članku 295. stavku 1. ZJN 2016, bio obvezan odbiti, umjesto da je ocijeni valjanom, rangira na prvo mjesto i odabere.

Naručitelj osporava osnovanost predmetnog žalbenog navoda kojim žalitelj tvrdi da ponuda odabranog ponuditelja SENSO PROFI d.o.o. nije sukladna tehničkoj specifikaciji iz razloga što je naručitelj zahtijevao: „optički primopredajnici (transceiveri) kratkog dometa (SR – Short Range) tipa SFP+ za sve dostupne priključke (portove)“, dok je odabrani ponuditelj ponudio: „2x Intel SFP28 optički primopredajnici (transceivers) 10G-SR 25G-SR“.

Naručitelj ističe kako žalitelj iz same razlike između oznaka SFP+ i SFP28 izvodi zaključak da ponuđeni primopredajnici ne udovoljavaju tehničkom zahtjevu naručitelja, a da takav zaključak ne uzima u obzir tehničku prirodu SFP+ i SFP28 sučelja, njihov standardizacijski odnos, mogućnost više brzinskog rada niti, što je u konkretnom slučaju najvažnije, izričito deklarirane tehničke karakteristike konkretno ponuđenog mrežnog podsustava poslužitelja PRIMERGY RX2540 M8.

Naručitelj tvrdi da SFP+ i SFP28 nisu tehnološki nepovezana sučelja jer pripadaju istoj razvojnoj obitelji Small Form-factor Pluggable (SFP) primopredajnika, te

ističe da to ne predstavlja samo proizvođačku terminologiju, nego proizlazi iz odgovarajućih industrijskih standarda.

Nadalje, naručitelj tvrdi kako SNIA (Storage Networking Industry Association), odnosno njezina SFF Technology Affiliate Technical Working Group, objavljuje specifikaciju SFF-8402 – SFP+ 1X Pluggable Transceiver Solutions te da važeća objavljena revizija 1.2 navedene specifikacije obuhvaća različite generacije SFP rješenja, a njezin je naziv upravo „SFP+ 1X Pluggable Transceiver Solutions“ te se poziva na mrežnu stranicu SNIA.

Osim toga, naručitelj, ponovno pozivajući se na mrežnu stranicu SNIA ističe da je u samoj specifikaciji SFF-8402 izričito navedeno da ona definira zahtjeve fizičkog sučelja, low-speed električnog sučelja i upravljačkog sučelja za SFP+ 1x pluggable transceiver solutions, uključujući: SFP+, SFP10, SFP16, SFP28, SFP56 i SFP112.

Naručitelj zaključuje, pozivajući se na poveznicu SNIA | Experts on Data, kako SFP28 nije potpuno drugi i tehnološki nepovezan koncept u odnosu na SFP+, već predstavlja daljnju brzinsku generaciju iste SFP arhitekture, a da sama SNIA u ranijem naslovu standarda SFF-8402 SFP28 označava kao: „SFP+ 1X 28 Gb/s Pluggable Transceiver Solution (SFP28)“.

Naručitelj, nadalje, tvrdi da sama oznaka „SFP28“ nije dovoljna za zaključak da konkretni primopredajnik tehnički ne može ostvarivati funkcionalnost koja se ostvaruje preko SFP+ pri brzini od 10 GbE.

Osim toga, naručitelj, pozivajući se na mrežnu stranicu Intel, tvrdi da SFP28 može podržavati 10 GbE te da navedeno izričito potvrđuje i Intelova službena tehnička dokumentacija jer Intel u službenom dokumentu Technology Guide – Ethernet Cables and Transceivers Overview uspoređuje različite generacije SFP primopredajnika te za SFP+ navodi jednu podatkovnu stazu, NRZ/PAM2 modulaciju i 10 GbE, dok za SFP28 također navodi jednu podatkovnu stazu i NRZ/PAM2 modulaciju, uz nominalnu brzinu 25 GbE. Također ističe da Intel neposredno uz navedenu usporedbu izričito upozorava: „Newer SFP transceivers can often support lower speeds; SFP28 might support 10GbE and lower.“, pa da, prema službenoj Intelovoj tehničkoj dokumentaciji, novije generacije SFP primopredajnika mogu podržavati niže brzine, a Intel kao konkretan primjer navodi upravo da SFP28 može podržavati 10 GbE i niže brzine.

Nadalje, naručitelj tvrdi kako iz oznake „SFP28“ nije tehnički moguće automatski zaključiti da primopredajnik ne može raditi na 10 GbE te da je potrebno ispitati karakteristike konkretnog ponuđenog proizvoda i konkretne ponuđene konfiguracije.

Osim toga, naručitelj, pozivajući se na FSAS RX2540 M8 Katalog, tvrdi da proizvođačka dokumentacija za PRIMERGY RX2540 M8 izričito potvrđuje 10G i 25G sposobnost ponuđene mrežne kartice te da u konkretnom slučaju odgovor na navedeno pitanje daje već sama proizvođačka dokumentacija dostavljena u ponudi. U katalogu proizvođača FSAS Technologies GmbH za konkretno ponuđeni poslužitelj PRIMERGY RX2540 M8, pod karakteristikom „Mreža“, izričito je navedeno: „1x Intel Dual Port 10G 25G SFP28 PCIe 4.0 OCPV3 mezzanine kartica; RDMA (iWARP,RoCE)“ te neposredno nakon toga: „2x Intel SFP28 optički primopredajnici (transceivers) 10G-SR 25G-SR“.

Naručitelj, pozivajući se na mrežnu stranicu Intel, ističe da proizvođačka dokumentacija ne deklarira ponuđenu mrežnu karticu samo kao 25G SFP28, nego izričito kao: 10G / 25G SFP28 te tvrdi kako je to od posebne važnosti jer pokazuje da ponuđeni mrežni podsustav nije namijenjen isključivo radu na 25 GbE, a da je ponuđeni mrežni kontroler izričito deklariran kao dual-port 10G/25G SFP28 mrežni kontroler, pa da je takva deklaracija u potpunosti u skladu s Intelovom službenom tehničkom dokumentacijom prema kojoj SFP28 može podržavati 10 GbE.

Naručitelj, nadalje, tvrdi, pozivom na FSAS RX2540 M8 Katalog, da proizvođačka dokumentacija izričito potvrđuje i 10G-SR sposobnost ponuđenih optičkih primopredajnika te da proizvođač FSAS Technologies nije ponuđene optičke primopredajnike deklarirao samo kao: „SFP28 25G-SR“, nego izričito kao: „SFP28 optički primopredajnici (transceivers) 10G-SR 25G-SR“.

Naručitelj smatra kako time proizvođačka dokumentacija za konkretno ponuđeni poslužitelj potvrđuje da ponuđeni SFP28 primopredajnici imaju dva relevantna načina rada – 10G-SR i 25G-SR, a da je upravo navedena činjenica ključna za ocjenu žalbenog navoda.

Naručitelj, dalje, u bitnome navodi da žalitelj iz navedene proizvođačke specifikacije izdvaja oznaku „SFP28“, dok istodobno zanemaruje neposredno uz nju navedenu funkcionalnu karakteristiku „10G-SR 25G-SR“.

Naručitelj smatra da se tehnička karakteristika proizvoda ne može pravilno ocijeniti izdvajanjem samo jednog dijela njegove oznake, a zanemarivanjem ostalih tehničkih karakteristika koje je proizvođač izričito deklarirao.

Naručitelj, nadalje, pozivajući se na mrežnu stranicu Intel, tvrdi da se zahtijevana SFP+ SR funkcionalnost odnosi na 10 GbE Short Range optičku vezu te da Intelova službena tehnička dokumentacija omogućuje dodatno povezivanje predmetnih tehničkih pojmova jer Intel u Ethernet Cables and Transceivers Technology Guide za SFP+ navodi brzinu 10 GbE, dok u tablici optičkih primopredajnika za SFP+ navodi primjenu: 10GBASE-SR za Short Range prijenos preko multimodnog optičkog vlakna.

Osim toga, naručitelj, pozivajući se na mrežnu stranicu Intel, tvrdi da Intel u posebnoj dokumentaciji za svoje SFP+ SR optičke module također navodi da se Intel SFP+ SR optika koristi za 10 Gigabit odnosno 10GBASE-S veze preko multimodnog optičkog vlakna.

Naručitelj, nadalje, tvrdi da funkcionalno relevantne karakteristike zahtijevanog rješenja jesu: 10 GbE + optički prijenos + SR (Short Range) te da za konkretno ponuđeno rješenje FSAS Technologies izričito deklarira: Intel SFP28 + 10G-SR + 25G-SR, a u kojem dijelu se naručitelj poziva na FSAS RX2540 M8 Katalog, tvrdeći da ponuđeni primopredajnik ostvaruje upravo 10-gigabitnu Short Range optičku funkcionalnost, uz dodatnu sposobnost rada na 25 GbE.

Osim toga, naručitelj tvrdi da ponuđeni mrežni podsustav kao cjelina podržava traženi 10G-SR način rada te dodaje kako je za ocjenu tehničke sukladnosti osobito važno da se ne promatra izolirano samo transceiver, nego cjelokupna ponuđena mrežna konfiguracija. Ističe kako proizvođačka dokumentacija potvrđuje sljedeću konfiguraciju: Intel Dual Port 10G/25G SFP28 mrežna kartica te Intel SFP28 10G-SR/25G-SR optički primopredajnici te se poziva na FSAS RX2540 M8 Katalog.

Naručitelj, nadalje, u bitnome ističe da se ne radi o situaciji u kojoj bi odabrani ponuditelj ponudio 25G-only mrežnu karticu i 25G-only primopredajnike, pa tek tijekom žalbenog postupka pokušavao dokazati njihovu eventualnu 10G sposobnost nego da je proizvođač već u dokumentaciji dostavljenoj u ponudi izričito deklarirao 10G/25G sposobnost mrežne kartice i 10G-SR/25G-SR sposobnost pripadajućih primopredajnika.

Naručitelj, nadalje, pozivajući se na mrežnu stranicu Intel, tvrdi da SFP28 u konkretnom slučaju predstavlja proširenje mogućnosti, a ne odsutnost tražene 10G-SR funkcionalnosti te da žalitelj pogrešno polazi od pretpostavke da postojanje oznake SFP28 automatski isključuje SFP+ odnosno 10G-SR funkcionalnost, a da Intelova dokumentacija pokazuje upravo suprotno – noviji SFP primopredajnici mogu podržavati niže brzine, pri čemu Intel izričito navodi SFP28 i 10 GbE kao primjer.

Osim toga, naručitelj, pozivajući se na mrežnu stranicu SNIA, tvrdi da istodobno SNIA-ina specifikacija SFF-8402 obuhvaća SFP+, SFP10, SFP16, SFP28, SFP56 i SFP112 u okviru zajedničke specifikacije SFP+ 1X Pluggable Transceiver Solutions.

Naručitelj ističe da kod konkretno ponuđenog proizvoda ta mogućnost nije samo teorijska, jer FSAS Technologies u FSAS RX2540 M8 katalogu izričito deklarira: 10G 25G SFP28 za mrežnu karticu, odnosno: 10G-SR 25G-SR za optičke primopredajnike.

Naručitelj tvrdi da se ponuđenim rješenjem ne dobiva manja funkcionalnost od tražene, već se uz traženu 10G-SR funkcionalnost dobiva dodatna mogućnost rada na 25G-SR.

Naručitelj, pozivajući se na mrežnu stranicu Intel, također tvrdi da je za pravilnu ocjenu žalbenog navoda potrebno razlikovati dvije tehničke kategorije: 1. SFP28 – označava generaciju odnosno izvedbu SFP sučelja/primopredajnika koja omogućuje višu signalnu brzinu; 2. 10G-SR / 25G-SR – označava podržane brzine odnosno optičke načine rada konkretno ponuđenog primopredajnika. Dodaje kako sama činjenica da je određeni modul zbog svoje maksimalne sposobnosti klasificiran kao SFP28 ne znači da ne može imati i 10 GbE način rada te navodi da Intel to izričito potvrđuje navodeći da SFP28 može podržavati 10 GbE i niže brzine.

Naručitelj, nadalje, tvrdi kako u konkretnom slučaju proizvođač FSAS Technologies nije ostavio navedeno pitanje otvorenim za interpretaciju, nego je za ponuđeni proizvod u katalogu FSAS RX2540 M8 izričito naveo: 10G-SR 25G-SR.

Naručitelj smatra da nije tehnički opravdano iz same oznake SFP28 zaključiti da ponuđeni proizvod nema 10G-SR funkcionalnost kada dokumentacija proizvođača izričito potvrđuje upravo suprotno.

Naručitelj se poziva na FSAS RX2540 M8 Katalog i također tvrdi da nije riječ o naknadnoj izmjeni ili nedopuštenom mijenjanju ponude navodeći, u bitnome, da on ne mijenja niti predlaže izmjenu ponuđenog proizvoda te da odabrani ponuditelj ne nudi naknadno drugi „transceiver“, drugi mrežni kontroler ili drugu konfiguraciju. Ističe da predmet ocjene i dalje ostaje upravo ona konfiguracija koja je bila sadržana u ponudi: „Intel Dual Port 10G/25G SFP28 - 2x Intel SFP28 10G-SR/25G-SR“.

Nadalje, naručitelj tvrdi da podatak o 10G-SR funkcionalnosti nije prvi put iznesen nakon isteka roka za dostavu ponuda nego da je izričito sadržan u proizvođačkoj dokumentaciji dostavljenoj uz ponudu, što u svojoj žalbi potvrđuje i sam žalitelj citirajući istu proizvođačku dokumentaciju, stoga da se ovdje ne radi o otklanjanju tehničke nesukladnosti zamjenom proizvoda niti o dodavanju nove karakteristike koju ponuđeni proizvod u trenutku podnošenja ponude nije imao, nego da se radi o utvrđivanju objektivnih i već postojećih tehničkih svojstava upravo onog proizvoda i konfiguracije koji su ponuđeni unutar roka za dostavu ponuda.

Naručitelj dodatno ističe da predmetna tehnička svojstva ne proizlaze iz naknadne izjave odabranog ponuditelja niti iz naknadno sastavljene interpretacije naručitelja te da se radi o proizvođačkoj dokumentaciji FSAS Technologies GmbH za konkretno ponuđeni model PRIMERGY RX2540 M8, a da je na prvoj stranici dokumenta naveden proizvođač, konkretni model poslužitelja i njegova ponuđena konfiguracija, da su na drugoj stranici proizvođačke dokumentacije navedeni i ostali elementi ponuđene konfiguracije, jamstvo od pet godina te odgovorna osoba Ladislav Orenic, Head of Channel-led Countries te da tvrdnja o 10G-SR/25G-SR sposobnosti nije proizvoljna tvrdnja odabranog ponuditelja, nego izričita tehnička deklaracija proizvođača konkretno ponuđenog poslužitelja.

Naručitelj, nadalje, pozivajući se na mrežnu stranicu SNIA, tvrdi da se suština argumentacije žalitelja može svesti na sljedeće: zahtijevano je SFP+, ponuđeno je SFP28, oznake nisu identične, ponuda nije sukladna, a da takav zaključak zanemaruje

stvarne tehničke karakteristike ponuđene opreme jer iz dokumentacije dostupne u predmetnom postupku i službene tehničke dokumentacije proizlazi: SFP+ i SFP28 pripadaju istoj SFP razvojnoj arhitekturi; standard SFF-8402 obuhvaća SFP28 unutar SFP+ 1X Pluggable Transceiver Solutions; dodaje kako: Intel izričito navodi da SFP28 može podržavati 10 GbE; zatim da je prema FSAS RX2540 M8 Katalogu ponuđena Intel mrežna kartica izričito deklarirana kao 10G/25G SFP28 te da su ponuđeni Intel optički primopredajnici izričito deklarirani kao 10G-SR/25G-SR u FSAS RX2540 M8 Katalogu, a da zahtijevana SFP+ SR funkcionalnost, prema mrežnoj stranici Intel, predstavlja 10 GbE Short Range optičku funkcionalnost, a Intel za SFP+ navodi upravo 10GBASE-SR kao odgovarajuću SR primjenu.

Naručitelj tvrdi da formalna razlika u generacijskoj oznaci primopredajnika sama za sebe nije dovoljna za zaključak da ponuđeno rješenje nema zahtijevanu tehničku funkcionalnost te da smatra kako žalitelj prvi žalbeni navod temelji na formalnoj razlici između oznaka SFP+ i SFP28, bez cjelovitog razmatranja tehničke arhitekture tih sučelja i, prije svega, konkretnih tehničkih karakteristika ponuđenog mrežnog podsustava. Naručitelj ne tvrdi da svaki SFP28 primopredajnik, neovisno o njegovim karakteristikama i uređaju u kojem se koristi, automatski zadovoljava svaki zahtjev koji se odnosi na SFP+. Takva tvrdnja nije potrebna za rješavanje predmetnog žalbenog navoda, nego je odlučno pitanje ispunjava li konkretno ponuđeni mrežni sklop zahtijevanu 10 GbE Short Range optičku funkcionalnost.

Naručitelj smatra da sama formalna razlika između oznaka SFP+ i SFP28 nije dovoljna za utvrđenje tehničke nesukladnosti ponuđenog rješenja, budući dokumentacija za konkretno ponuđenu konfiguraciju potvrđuje ostvarivanje zahtijevane 10 GbE Short Range optičke funkcionalnosti, uz dodatnu mogućnost rada na 25 GbE. Naručitelj ostaje kod svoje ocjene da ponuđeni optički primopredajnici zadovoljavaju predmetni tehnički zahtjev.

Odabrani ponuditelj u očitovanju na žalbu žalitelja ističe da je naručitelj za mrežni kontroler zahtijevao podršku za 10 GbE i 25 GbE po priključku, dva SFP28 priključka i OCP 3.0 izvedbu te da je za optičke primopredajnike zasebno naveo primopredajnike kratkog dometa „SR — Short Range, tipa SFP+“ za sve dostupne priključke, pa da je sam mrežni sustav izričito zamišljen kao 10/25 GbE sustav sa SFP28 priključcima, dok za primopredajnik nije propisan konkretan proizvođač, model ili kataloški broj.

Odabrani ponuditelj ponudio je upravo takvu konkretnu mrežnu konfiguraciju: Intel Dual Por 10G/25G SFP28 mrežni adapter i 2x Intel SFP28 optička primopredajnika deklarirana za 10G-SR i 25G-SR, što je izrijekom navedeno u proizvođačkom dokumentu „FSAS RX2540 M8 Katalog“, pri čemu 10G i 25G označavaju brzinu prijenosa od 10 odnosno 25 gigabita u sekundi, dok SR — Short Range označava optičku vezu kratkog dometa. Konkretno ponuđeni primopredajnik podržava oba načina rada — 10G-SR i 25G-SR, što znači da u 10G režimu ostvaruje upravo traženu funkcionalnost optičke veze kratkog dometa, dok dodatno omogućuje i rad na 25 Gb/s, a da takvo rješenje odgovara i zahtijevanom mrežnom kontroleru, za koji je naručitelj izričito zahtijevao 10/25 GbE i SFP28 priključke.

Odabrani ponuditelj, dalje, u bitnome, navodi da nije ponudio slabiju niti funkcionalno neodgovarajuću komponentu jer je konkretna 10G-SR/25G-SR optika bila navedena već u izvornoj ponudi te se ovim očitovanjem ponuđena konfiguracija ni na koji način ne mijenja niti nadopunjuje. Dodaje kako on u svojoj ponudi jasno identificira ponuđeno, odnosno konkretnu konfiguraciju ponuđenog poslužitelja i konkretne 10G-SR/25G-SR primopredajnike.

Žalitelj u očitovanju na odgovor na žalbu naručitelja i očitovanje na žalbu odabranog ponuditelja, u bitnome, ističe kako među strankama u biti nisu sporne odlučne činjenice te da pitanje o kojem treba odlučiti nije može li ponuđeni SFP28 primopredajnik tehnički ostvarivati 10G-SR način rada, je li kompatibilan s mrežnim kontrolerom niti predstavlja li noviju ili tehnički napredniju generaciju proizvoda, nego je odlučno isključivo je li odabrani ponuditelj ponudio ono što je naručitelj dokumentacijom o nabavi zahtijevao, odnosno primopredajnik tipa SFP+. Žalitelj ističe kako naručitelj u svom očitovanju navedeno pitanje nastoji preusmjeriti na funkcionalna svojstva ponuđenog proizvoda navodeći da su SFP+ i SFP28 dio iste razvojne obitelji, da SFP28 može podržavati 10 GbE te da proizvođačka dokumentacija za konkretno ponuđene primopredajnike navodi 10G-SR i 25G-SR način rada, a da niti jedna od tih okolnosti ne mijenja činjenicu da je ponuđeni proizvod prema proizvođačkoj dokumentaciji označen kao SFP28, dok je dokumentacijom o nabavi zahtijevan proizvod tipa SFP+.

Žalitelj dalje, u bitnome, dodaje da se izričitom zahtjevu dokumentacije mora priznati sadržaj koji prema svom tekstu ima, stoga što bi u protivnom, navođenje tipa SFP+ bilo potpuno suvišno, jer bi se cjelokupan zahtjev mogao svesti na to da ponuđeni proizvod mora podržavati 10G-SR, a da je posebno značajno da je sam naručitelj u istoj tehničkoj specifikaciji koristio oznaku SFP28 za mrežni kontroler, a oznaku SFP+ za optičke primopredajnike. Naručitelj je poznavao obje tehničke oznake i koristio ih je za različite komponente te u takvoj situaciji gospodarski subjekti nisu imali nikakav razlog pretpostaviti da izrazom „tipa SFP+“ naručitelj zapravo misli na SFP28 primopredajnik, pod uvjetom da isti omogućava rad na 10 GbE. Dodaje kako upravo zbog toga pozivanje naručitelja na činjenicu da SFP28 predstavlja noviju generaciju iste tehnološke obitelji nije relevantno za ocjenu sukladnosti ponude. Činjenica da ponuđeni proizvod ima dodatnu mogućnost rada na 25G-SR ne čini ga sukladnim izričito određenom zahtjevu ako nije onog tipa koji je dokumentacijom zahtijevan, a takav zaključak proizlazi i iz ustaljene prakse Visokog upravnog suda Republike Hrvatske prema kojoj je postupak javne nabave strogo formalni postupak, a sukladnost ponude ocjenjuje se prema sadržaju dokumentacije o nabavi, a ne prema tome udovoljava li određeni alternativni proizvod prema pravilima konkretne struke potrebama naručitelja.

Žalitelj, nadalje, ističe da je Visoki upravni sud u presudi poslovni broj Usll-42/24 od 14. ožujka 2024. godine izrijekom ocijenio irelevantnom tvrdnju ponuditelja da ponuđeni proizvodi imaju bolje karakteristike od traženih, jer se u postupku ne utvrđuje ima li ponuđeni proizvod bolje karakteristike, već je li ono što je ponuđeno u skladu s DON-om. Sud pritom naglašava da je postupak javne nabave strogo formalni postupak te da se zahtjevi moraju unaprijed precizno propisati kako se ne bi naknadno, primjenom pravila određene struke koja nisu navedena u DON-u, smatrala sukladnom ponuda koja tekstualno ne odgovara zahtjevu dokumentacije. Dodaje kako je u presudi poslovni broj Usll-86/25 od 28. svibnja 2025. godine Visoki upravni sud navedeno stajalište dodatno precizirao navodeći da, s obzirom na strogu formalnost postupka javne nabave, pristigle ponude moraju u svemu odgovarati zahtjevima iz dokumentacije o nabavi „upravo onako kako ti zahtjevi glase“. Sud je pritom ponovno naglasio da nije odlučno udovoljava li ponuđeno rješenje prema pravilima određene struke određenom standardu ako takvo pravilo nije na odgovarajući način ugrađeno u dokumentaciju o nabavi. Jednako tako, prema presudi Visokog upravnog suda poslovni broj Usll-446/20 od 29. siječnja 2021. godine, obveza je naručitelja izvršiti

pregled i ocjenu ponuda isključivo u skladu s onim uvjetima i zahtjevima koje je sam propisao dokumentacijom o nabavi.

Žalitelj tvrdi da navedena formalnost nije sama sebi svrha, već upravo ona osigurava transparentnost postupka i jednak položaj svih gospodarskih subjekata. Svaki gospodarski subjekt mora prije isteka roka za dostavu ponuda iz dokumentacije o nabavi moći sa sigurnošću utvrditi što mora ponuditi. Kada bi nakon otvaranja ponuda bilo dopušteno da naručitelj izričito propisani tip proizvoda zamijeni širim funkcionalnim kriterijem zato što ponuđeni alternativni proizvod tehnički može izvršavati istu funkciju, gospodarski subjekti koji su se strogo pridržavali teksta dokumentacije ne bi bili u jednakom položaju s ponuditeljem kojemu se nakon isteka roka dopušta drukčije tumačenje istog zahtjeva.

Žalitelj tvrdi da se upravo to događa u predmetnom slučaju. Dokumentacijom je bilo propisano SFP+, ponuđeno je SFP28, a naručitelj nakon podnošenja ponuda tvrdi da razlika između tih oznaka nije odlučna zato što konkretni SFP28 primopredajnik omogućava 10G-SR način rada, čime se više ne ocjenjuje ponuda prema zahtjevu kako je on propisan u dokumentaciji o nabavi, nego se naknadno mijenja sadržaj samog zahtjeva, a umjesto pitanja je li ponuđen primopredajnik tipa SFP+, naručitelj postavlja drugo pitanje - omogućava li ponuđeni primopredajnik 10G-SR funkcionalnost. Žalitelj tvrdi da takva dva zahtjeva nisu ista. Dodaje kako činjenica da proizvođačka dokumentacija ponuđeni proizvod opisuje kao „SFP2810G-SR 25G-SR“ ne otklanja nego potvrđuje žalbeni navod jer proizvođač proizvod označava kao SFP28. Oznake 10G-SR i 25G-SR opisuju podržane načine rada, ali ne mijenjaju proizvođačku oznaku tipa proizvoda.

Žalitelj smatra kako se uopće ne mora upuštati u tehničku raspravu može li SFP28 raditi na 10 GbE. Može se, isključivo radi argumentacije, prihvatiti da konkretno ponuđeni SFP28 primopredajnik u potpunosti ostvaruje 10G-SR funkcionalnost i da je tehnološki noviji ili čak kvalitetniji proizvod, no tvrdi da ništa od toga ne mijenja odlučnu činjenicu da dokumentacijom nije zahtijevan „primopredajnik koji može raditi na 10G-SR“, već primopredajnik tipa SFP+. U tom smislu osobito značajnom smatra tvrdnju naručitelja da se ponuđenim rješenjem „ne dobiva manja funkcionalnost od tražene, već se uz traženu 10G-SR funkcionalnost dobiva dodatna mogućnost rada na 25G-SR“, a da je upravo takvu argumentaciju Visoki upravni sud u navedenoj presudi Usll-42/24 smatrao irelevantnom: činjenica da ponuđeni proizvod ima bolje ili dodatne karakteristike ne zamjenjuje obvezu da ponuđeno bude sukladno konkretnom zahtjevu DON-a.

Žalitelj drži posebno indikativnim da i sam naručitelj priznaje da ne tvrdi da svaki SFP28 primopredajnik automatski zadovoljava svaki zahtjev koji se odnosi na SFP+, čime zapravo potvrđuje da SFP+ i SFP28 nisu sinonimi, a ako nisu sinonimi, tada je jedini pravno relevantan kriterij upravo onaj koji je naručitelj unaprijed propisao u dokumentaciji o nabavi.

Žalitelj zaključuje da odgovor naručitelja i odgovor odabranog ponuditelja ne otklanjaju predmetni žalbeni navod. Naprotiv, njima se potvrđuje da je zahtijevan SFP+, da je ponuđen SFP28 te da naručitelj tek nakon podnošenja ponuda pokušava navedenu razliku prevladati pozivanjem na funkcionalnu kompatibilnost i tehničku naprednost ponuđenog proizvoda, a da takvo postupanje nije spojivo sa strogom formalnošću postupka javne nabave, vezanošću naručitelja vlastitom dokumentacijom niti s načelom jednakog tretmana gospodarskih subjekata.

Ocjenjujući osnovanost ovog žalbenog navoda, utvrđeno je sljedeće činjenično stanje.

Dokumentacijom o nabavi propisano je da ponuda, između ostalog, mora sadržavati: Tehničko rješenje/opis (Popunjena tehnička specifikacija za predmet nabave u excel format) i Katalog proizvoda (Katalog ili druge tehničke dokumentacije ili izjava za dokazi koji/u je izdao proizvođač ponuđene opreme ili predstavnik ili zastupnik ili distributer proizvođača, na kojoj se nedvojbeno može utvrditi ispunjenje minimalnog tehničkog zahtjeva odnosno nuđenje bolje tehničke izvedivosti za ponuđenu opremu, za sve stavke, osim stavke Proizvođačko jamstvo).

Također je utvrđeno da je Dokumentacijom o nabavi, dokumentom Tehničke specifikacije, Server, za komponentu „Mreža“, određeno: „Mrežni kontroler visokih performansi - Brzina prijenosa: Podržava 10 GbE i 25 GbE brzine po priključku. Broj priključaka: Dva (Dual Port) SFP28 utora. Format: OCP 3.0 mezzanine kartica. Sučelje: PCIe 3.0 x8“. Nadalje, za komponentu „Dodatni priključci“ propisano je: „2U Backplane s podrškom za najmanje 8x 2.5 SAS/SATA diska; 2U PCIe Gen4/Gen5 adapterska kartica za proširenje (riser), najmanje za 1x16 i 2x8; optički primopredajnici (transceiveri) kratkog dometa (SR - Short Range) tipa SFP+ za sve dostupne priključke (portove)“.

U točki 8.1. Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda navedeno je da odabrani ponuditelj ispunjava zahtjeve opisa predmeta i tehničkih specifikacija, a u rubrici obrazloženje stavljena je oznaka „-“.

Iz proizvođačkog dokumenta „FSAS RX2540 M8 Katalog“ koji je dostavljen uz ponudu odabranog ponuditelja razvidno je da je odabrani ponuditelj ponudio za komponentu „Mreža“: „1x Intel Dual Port 10G 25G SFP28 PCIe 4.0 OCPV3 mezzanine kartica; RDMA (iWARP,RoCE), 2x Intel SFP28 optičke primopredajnike (transceivers) 10G-SR 25G-SR“. Također uvidom u dokument Tehničke specifikacije utvrđeno je da je odabrani ponuditelj za komponentu „Dodatni priključci“, tehnički zahtjev: optički primopredajnici (transceiveri) kratkog dometa (SR - Short Range) tipa SFP+ za sve dostupne priključke (portove), ponudio sljedeće: 2x Intel SFP28 optički primopredajnici (transceivers) 10G-SR 25G-SR.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje potrebno je primijeniti sljedeći pravni okvir:
Članak 280. stavak 4. ZJN 2016 kojim je propisano da se pri izradi ponude ponuditelj mora pridržavati zahtjeva i uvjeta iz dokumentacije o nabavi te da ne smije mijenjati ni nadopunjavati tekst dokumentacije o nabavi.
Članak 290. stavak 1. ZJN 2016 kojim je propisano da nakon otvaranja ponuda javni naručitelj pregledava i ocjenjuje ponude na temelju uvjeta i zahtjeva iz dokumentacije o nabavi te o tome sastavlja zapisnik.
Članak 403. stavak 1. ZJN 2016 kojim je propisano da je u žalbenom postupku svaka stranka dužna iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Prema stavku 2. tog članka, žalitelj je obvezan dokazati postojanje postupovnih pretpostavki za izjavljivanje žalbe, kao i povrede postupka ili materijalnog prava koje su istaknute u žalbi. Prema stavku 3. tog članka, naručitelj je obvezan dokazati postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluke o pravima, poduzeo radnje ili propustio radnje te proveo postupke koji su predmet žalbenog postupka.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja, dakle, proizlazi da je naručitelj Dokumentacijom o nabavi, u dokumentu Tehničke specifikacije, za komponentu „Dodatni priključci“ propisao zahtjev: „optički primopredajnici (transceiveri) kratkog dometa (SR - Short Range) tipa SFP+ za sve dostupne priključke (portove)“. Istodobno je za komponentu „Mreža“ izričito propisao mrežni kontroler s dva SFP28 utora, uz podršku za brzine

prijenosa 10 GbE i 25 GbE. Uvidom u dokument Tehničke specifikacije koji je dostavljen u ponudi odabranog ponuditelja, utvrđeno je da je za komponentu „Dodatni priključci“ ponuđeno: „2x Intel SFP28 optički primopredajnici (transceivers) 10G-SR 25G-SR“, dakle primopredajnici deklarirani kao tip SFP28, a ne kao tip SFP+, kako je izričito zahtijevano u tehničkoj specifikaciji naručitelja. U odnosu na navedeno, odabrani ponuditelj u očitovanju ističe da konkretno ponuđeni primopredajnik podržava oba načina rada, 10G-SR i 25G-SR, što znači da u 10G režimu ostvaruje upravo traženu funkcionalnost optičke veze kratkog dometa, dok dodatno omogućuje i rad na 25 Gb/s. Smatra da takvo rješenje odgovara i zahtijevanom mrežnom kontroleru, za koji je naručitelj izričito zahtijevao podršku za 10/25 GbE i SFP28 priključke. Naručitelj u odgovoru na žalbu također smatra da sama formalna razlika između oznaka SFP+ i SFP28 nije dostatna za zaključak o tehničkoj nesukladnosti ponuđenog rješenja, budući da proizvođačka dokumentacija za ponuđenu konfiguraciju potvrđuje ostvarivanje zahtijevane 10 GbE Short Range optičke funkcionalnosti, uz dodatnu mogućnost rada na 25 GbE. Nasuprot tome, žalitelj ističe da za ocjenu osnovanosti predmetnog žalbenog navoda nije odlučno može li konkretno ponuđeni primopredajnik tipa SFP28 ostvarivati funkcionalnost 10G-SR, odnosno može li raditi pri brzini prijenosa od 10 Gb/s. Pritom žalitelj navodi da se, isključivo radi argumentacije, može prihvatiti tvrdnja odabranog ponuditelja da ponuđeni SFP28 primopredajnik u potpunosti ostvaruje 10G-SR funkcionalnost te da predstavlja tehnološki noviji ili kvalitetniji proizvod, ali da navedeno ne mijenja činjenicu da je dokumentacijom o nabavi zahtijevan primopredajnik tipa SFP+, a ne primopredajnik drugog tipa koji može ostvarivati istu funkcionalnost.

U konkretnom slučaju valja uzeti u obzir činjenicu da je naručitelj dokumentacijom o nabavi, u dijelu koji se odnosi na sadržaj ponude, propisao obvezu dostavljanja kataloga proizvoda, druge tehničke dokumentacije ili izjave proizvođača ponuđene opreme, odnosno njegova predstavnika, zastupnika ili distributera, iz kojih se može nedvojbeno utvrditi ispunjenje minimalnog tehničkog zahtjeva, odnosno nuđenje bolje tehničke izvedivosti za ponuđenu opremu, za sve stavke osim stavke Proizvođačko jamstvo. Iz takve odredbe dokumentacije o nabavi proizlazi da naručitelj nije predvidio isključivo mogućnost nuđenja opreme koja odgovara minimalno propisanim tehničkim zahtjevima, već je dopustio i nuđenje opreme koja predstavlja bolju tehničku izvedivost. Stoga, sama činjenica da je ponuđeni proizvod u Tehničkoj specifikaciji odabranog ponuditelja označen drugačijim tipom od onog traženog dokumentacijom o nabavi, ne mora sama po sebi biti dostatna za zaključak o njegovoj nesukladnosti, ako se radi o proizvodu, priključku, koji doista predstavlja bolju tehničku izvedivost i ako je takva okolnost utvrđena u postupku pregleda i ocjene ponuda. Međutim, iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda ne proizlazi da je naručitelj predmetnu okolnost utvrđivao. Naime, s obzirom na to da je odabrani ponuditelj ponudio dodane priključke, optičke primopredajnike, tipa SFP28, koji se razlikuju od tipa SFP+ izričito zahtijevanog dokumentacijom o nabavi, naručitelj je prilikom pregleda i ocjene ponuda bio dužan utvrditi udovoljavaju li ponuđeni primopredajnici, unatoč navedenoj razlici, zahtjevu iz dokumentacije o nabavi, odnosno predstavljaju li bolju tehničku izvedivost u odnosu na zahtijevani tip te isto obrazložiti u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda.

Ovdje također valja napomenuti da je ovo tijelo dana 10. listopada 2026. godine naručitelja zaključkom pozvalo na dostavu sljedećeg: ispis sadržaja poveznica na internetske stranice na koje u odgovoru na žalbu upućuje naručitelj, uz prijevod sadržaja po ovlaštenom sudskom tumaču na hrvatski jezik, ukoliko je sadržaj na stranom jeziku, u dijelu koji smatra relevantnim za svoju odluku, kako slijedi: Intel –

Technology Guide: Ethernet Cables and Transceivers Overview, SNIA – SFF-8402 SFP+ 1X Pluggable Transceiver Solutions, Intel – Ethernet SFP+ SR/LR Optics documentation, ispis sadržaja poveznice na internetsku stranicu https://www.cpubenchmark.net/high_end_cpus.html iz obrasca Tehničke specifikacije u odnosu na procesor, uz prijevod sadržaja po ovlaštenom sudskom tumaču na hrvatski jezik. Međutim u ostavljenom roku, a ni do donošenja ove odluke, nije dostavljeno traženo. Slijedom svega navedenoga, ovo tijelo je ocijenilo da je žalitelj doveo u sumnju pravilnost ocjene naručitelja o sukladnosti ponuđenih dodatnih priključaka iz ponude odabranog ponuditelja s traženjem iz dokumentacije o nabavi, a naručitelj i odabrani ponuditelj iznesenu sumnju nisu s uspjehom otklonili u žalbenom postupku pa je ovaj žalbeni navod ocijenjen kao osnovan.

Žalitelj dalje u žalbi tvrdi da je naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda propustio primijeniti odredbe o izuzetno niskoj ponudi, iako su u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja bili ispunjeni propisani uvjeti zbog kojih je naručitelj bio obvezan zatražiti objašnjenje ponuđene cijene. Dodaje kako je uvidom u Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno da je naručitelj u Grupi 1 kao valjane rangirao ponude odabranog ponuditelja i žalitelja, da je naručitelj ponudu odabranog ponuditelja rangirao na prvo mjesto sa 100,000000 bodova, a ponudu žalitelja na drugo mjesto s 34,871400 bodova te da je cijena ponude odabranog ponuditelja od 19.373,00 EUR bez PDV-a za 30.627,00 EUR odnosno 61,254 % niža od cijene drugorangirane valjane ponude žalitelja koja iznosi 50.000,00 EUR bez PDV-a, a da je navedena okolnost od neposrednog značaja za zakonitost provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda.

Žalitelj dalje ističe kako je dana 3. rujna 2026. godine stupio na snagu Pravilnik o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“ broj 94/26), člankom 21. stavkom 1. točkom 1. kojega je izričito propisano da je naručitelj obvezan prije donošenja odluke od ponuditelja koji je dostavio ekonomski najpovoljniju ponudu zahtijevati objašnjenje izuzetno niske ponude ako je cijena ili trošak ponude više od 30 % niži od cijene ili troška drugorangirane valjane ponude.

Žalitelj tvrdi da je u konkretnom slučaju navedeni zakonski uvjet nedvojbeno ispunjen, budući je cijena ponude odabranog ponuditelja čak 61,254 % niža od cijene drugorangirane valjane ponude žalitelja te da je važno istaknuti da se ne radi o odredbi koja naručitelju ostavlja mogućnost procjene hoće li zatražiti objašnjenje. Za razliku od stavka 2. istoga članka, prema kojem naručitelj može zahtijevati objašnjenje ako mu se ponuda ili pojedine stavke troškovnika čine izuzetno niskima, stavak 1. koristi izričitu formulaciju da je naručitelj obvezan zahtijevati objašnjenje ako je ispunjen jedan od tamo propisanih matematičkih kriterija. Nakon što je naručitelj ponudu odabranog ponuditelja utvrdio ekonomski najpovoljnijom, a ponudu žalitelja drugorangiranom valjanom ponudom, nije imao diskreciju odlučiti hoće li zatražiti objašnjenje cijene ponude odabranog ponuditelja, već je to bio dužan učiniti prije donošenja Odluke o odabiru.

Žalitelj posebno ističe da je Pravilnik stupio na snagu 3. rujna 2026. godine, dok iz samog Zapisnika o pregledu i ocjeni proizlazi da je postupak pregleda i ocjene ponuda započeo 4. rujna 2026. godine, a završio 11. rujna 2026. godine te da je u vrijeme provođenja cjelokupnog postupka pregleda i ocjene ponuda odredba članka 21. Pravilnika već bila na snazi.

Žalitelj dodaje kako Pravilnik pritom ne sadrži prijelaznu odredbu prema kojoj bi se postupci pregleda i ocjene ponuda započeti nakon njegova stupanja na snagu provodili prema ranije važećim pravilima, već člankom 40. izričito propisuje svoje

stupanje na snagu osmoga dana od dana objave, a da je uvidom u Zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda utvrđeno da naručitelj od odabranog ponuditelja nije zatražio objašnjenje izuzetno niske ponude.

Žalitelj tvrdi da je navedeno postupanje naručitelja protivno i članku 289. stavku 1. ZJN 2016, kojim je propisano da je javni naručitelj obvezan zahtijevati od gospodarskog subjekta da objasni cijenu ili trošak naveden u ponudi ako se čini da je ponuda izuzetno niska u odnosu na radove, robu ili usluge. Svrha traženja takvog objašnjenja upravo je omogućiti naručitelju da, prije donošenja odluke o odabiru, provjeri postoje li objektivni i opravdani razlozi zbog kojih ponuditelj može uredno izvršiti predmet nabave po ponuđenoj razini cijene, a da naručitelj u konkretnom slučaju tu zakonom i Pravilnikom propisanu provjeru nije proveo, nego je ponudu čija je cijena za više od 60 % niža od cijene drugorangirane valjane ponude neposredno odabrao kao ekonomski najpovoljniju. Nije pritom na žalitelju da unaprijed dokazuje da odabrani ponuditelj po toj cijeni objektivno nije u mogućnosti izvršiti ugovor. Upravo je smisao obveznog postupka iz članka 21. stavka 1. Pravilnika da odabrani ponuditelj, na zahtjev naručitelja i prije donošenja odluke, podacima i dokazima objasni ponuđenu razinu cijene. Budući naručitelj nije postupio sukladno izričitoj obvezi iz članka 21. stavka 1. točke 1. Pravilnika i članka 289. ZJN 2016, postupak pregleda i ocjene ponuda nije proveden sukladno propisima javne nabave. Postupak pregleda i ocjene ponuda nezakonit je i zbog toga što naručitelj, unatoč tome što je cijena ponude odabranog ponuditelja bila za 61,254 % niža od cijene drugorangirane valjane ponude žalitelja, nije od odabranog ponuditelja zatražio objašnjenje izuzetno niske ponude, čime je propustio provesti obveznu radnju pregleda i ocjene ponuda propisanu člankom 21. stavkom 1. točkom 1. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave i člankom 289. ZJN-a.

Žalitelj tvrdi da naručitelj nije imao zakonsku osnovu završiti postupak pregleda i ocjene te donijeti osporavanu Odluku o odabiru prije nego što od odabranog ponuditelja zatraži i ocijeni objašnjenje ponuđene razine cijene.

Naručitelj u odgovoru na žalbu ističe da je postupak pokrenut 18. kolovoza 2026. godine, dok je novi Pravilnik o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave stupio na snagu 3. rujna 2026. godine, dakle nakon pokrenutog postupka. Slijedeći odredbe članka 87. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 48/26), postupci javne nabave pokrenuti prije stupanja na snagu Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 94/26) trebaju se dovršiti po odredbama Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25). Prema važećem pravilniku i uvidom u ponudu odabranog ponuditelja, naručitelj nije imao potrebu provjeravati izuzetno nisku ponudu.

Odabrani ponuditelj u očitovanju osporava žalbeni navod da sama razlika između cijene njegove ponude i cijene žalitelja dokazuje nerealnost odnosno ekonomsku neodrživost odabrane ponude. Ističe da žalitelj svoju ponudu od 50.000,00 EUR bez PDV-a koristi kao referentnu vrijednost za ocjenu cijene odabranog ponuditelja, iako visina njegove ponude sama po sebi ne predstavlja dokaz tržišno uobičajene cijene predmeta nabave, a da iz dosadašnjeg postupanja žalitelja u usporedivim postupcima proizlazi da žalitelj učestalo formira cijene na razini procijenjene vrijednosti nabave ili neposredno uz nju, stoga da činjenica da je cijena odabranog ponuditelja značajno niža od cijene žalitelja ne znači sama po sebi da je takva cijena nerealna ili neodrživa, osobito jer žalitelj ne navodi konkretne okolnosti niti

dokaze iz kojih bi proizlazilo da odabrani ponuditelj po ponuđenoj cijeni nije sposoban uredno izvršiti ugovor. Odabrani ponuditelj svoju je cijenu formirao na temelju stvarnih nabavnih i komercijalnih uvjeta te je u cijelosti sposoban izvršiti predmet nabave po ponuđenoj cijeni.

Odabrani ponuditelj dalje, u bitnome, tvrdi kako se institut izuzetno niske ponude ne bi trebao svoditi na situaciju u kojoj ponuditelj vlastitim formiranjem izrazito visoke cijene stvara značajnu razliku u odnosu na konkurentsku ponudu, a zatim upravo tu razliku koristi kao argument za osporavanje njezine realnosti.

Žalitelj u očitovanju na odgovor na žalbu naručitelja i očitovanje na žalbu odabranog ponuditelja, u bitnome, ističe da neovisno o pitanju primjene pojedine verzije Pravilnika, ostaje nesporno da ponuda odabranog ponuditelja iznosi 19.373,00 EUR bez PDV-a, dok ponuda žalitelja iznosi 50.000,00 EUR bez PDV-a, odnosno da je odabrana ponuda približno 61,25 % niža. Žalitelj pritom ne tvrdi da njegova cijena od 50.000,00 EUR sama po sebi predstavlja tržišnu cijenu predmeta nabave te dodaje kako navodi odabranog ponuditelja kojima se analizira način na koji je žalitelj određivao cijene u drugim postupcima javne nabave nisu relevantni za predmetni žalbeni razlog. Ističe da predmet ovog postupka nije poslovna politika žalitelja u drugim postupcima, već pravilnost pregleda i ocjene konkretne ponude odabranog ponuditelja u predmetnom postupku. Smatra kako sama tvrdnja odabranog ponuditelja, iznesena tek u žalbenom postupku, da je svoju cijenu formirao prema stvarnim nabavnim i komercijalnim uvjetima te da je sposoban izvršiti ugovor po ponuđenoj cijeni također ne može zamijeniti postupanje naručitelja u fazi pregleda i ocjene ponuda jer institut izuzetno niske ponude upravo služi tome da se, kada za to postoje razlozi, prije donošenja odluke provjeri objektivnost i održivost ponuđene cijene.

Žalitelj, nadalje, ističe da ako se na predmetni postupak primjenjuje ranije važeći Pravilnik, on ne temelji svoj navod na automatizmu koji je uveden novim Pravilnikom, no da ostaje činjenica da razlika od približno 61,25 % predstavlja izrazitu cjenovnu razliku koju je naručitelj morao uzeti u obzir prilikom pregleda i ocjene ponuda te iz dokumentacije postupka mora biti moguće utvrditi na temelju kojih okolnosti je zaključio da nema razloga za dodatnu provjeru cijene odabranog ponuditelja. Tvrdi da naknadno obrazloženje odabranog ponuditelja ne može zamijeniti provjeru odnosno ocjenu koju je naručitelj trebao provesti prije donošenja odluke o odabiru.

Ocjenjujući osnovanost ovog žalbenog navoda, utvrđeno je sljedeće činjenično stanje.

Predmetni postupak javne nabave započeo je dana 10. kolovoza 2026. godine danom slanja Obavijesti o nadmetanju u EOJN RH.

Uvidom u zapisnik o otvaranju ponuda naručitelja za predmet nabave: Serveri, računala i računalna oprema - ponovljeni postupak javne nabave za grupe 1 i 2 utvrđeno je da je postupak otvaranja ponuda izvršen dana 2. rujna 2026. godine.

Iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda naručitelja za predmet nabave: Serveri, računala i računalna oprema - ponovljeni postupak javne nabave za grupe 1 i 2 razvidno je da je postupak pregleda i ocjene ponuda započeo dana 4. rujna 2026. godine te da je završen dana 11. rujna 2026. godine.

Uvidom u ponudbeni list odabranog ponuditelja utvrđeno je da cijena ponude odabranog ponuditelja iznosi 19.373,00 EUR bez PDV-a.

Uvidom u ponudbeni list žalitelja utvrđeno je da cijena ponude žalitelja iznosi 50.000,00 EUR bez PDV-a.

Na ovako utvrđeno činjenično stanje potrebno je primijeniti sljedeći pravni okvir.

Članak 289. stavak 1. ZJN 2016 kojim je propisano da je javni naručitelj obvezan zahtijevati od gospodarskog subjekta da, u primjerenom roku ne kraćem od pet dana, objasni cijenu ili trošak naveden u ponudi ako se čini da je ponuda izuzetno niska u odnosu na radove, robu ili usluge.

Članak 22. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25), koji u stavku 1. propisuje da naručitelj može od ponuditelja zahtijevati objašnjenje ponude ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti: 1. zaprimljene su najmanje tri valjane ponude; 2. cijena ili trošak ponude su više od 20% niži od cijene ili troška drugorangirane valjane ponude, i 3. cijena ili trošak ponude su više od 50% niži od prosječne cijene ili troška preostalih valjanih ponuda. Isti članak stavkom 2. propisuje da naručitelj može od ponuditelja zahtijevati objašnjenje ponude, ako se čini da je ona izuzetno niska i iz drugih razloga osim onih navedenih u stavku 1. toga članka.

Nadalje, člankom 21. stavak 1. alineja 1. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 94/26) propisano je da je naručitelj obvezan prije donošenja odluke od ponuditelja koji je dostavio ekonomski najpovoljniju ponudu zahtijevati objašnjenje izuzetno niske ponude ako je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta: 1. cijena ili trošak ponude su više od 30 % niži od cijene ili troška drugorangirane valjane ponude.

U odnosu na vremensku primjenu navedenih propisa, relevantan je članak 87. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 48/26) koji propisuje da će se postupci javne nabave i žalbeni postupci pred Državnom komisijom za kontrolu postupaka javne nabave i postupci jednostavne nabave pokrenuti do stupanja na snagu toga Zakona dovršiti prema odredbama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16 i 114/22).

Također, člankom 40. novog Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 94/26) propisano je da će se taj Pravilnik objaviti u „Narodnim novinama“, a da na snagu stupa osmoga dana od dana objave.

U odnosu na navedeni pravni okvir, ovo tijelo je utvrdilo da je novi Pravilnik o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 94/26), dalje u tekstu: Pravilnik („Narodne novine“, broj 94/26) donesen na temelju odredbe članka 86. stavka 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 48/26), a na snagu je stupio dana 3. rujna 2026. godine te da su njegovim stupanjem na snagu prestale važiti odredbe Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25), dalje u tekstu: Pravilnik („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25).

Međutim, iz utvrđenog činjeničnog stanja razvidno je da je u vrijeme pokretanja postupka javne nabave, izrade dokumentacije o nabavi kao i izrade ponuda ponuditelja na snazi bio tada važeći Pravilnik („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25). Ujedno, radi se o podzakonskim aktima koji svaki za sebe, konzistentno i usklađeno u svojoj cjelini normiraju kako pravila koja se odnose na izradu dokumentacije, tako i pravila koja se odnose na izradu i predaju ponude te pregled i ocjenu ponuda, a ujedno je svaki od tih provedbenih propisa usklađen s zakonom temeljem kojeg je donesen. U tom smislu, a uzimajući u obzir odredbu članka 87. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 48/26) ovo tijelo ocjenjuje da ne bi bilo sukladno temeljnom načelu pravne sigurnosti na isti postupak javne nabave primijeniti dva podzakonska akta koji svaki za sebe sadržajno predstavljaju cjelinu i usklađeni su

sa normama zakona temeljem kojeg su doneseni, a koji međusobno isključuju jedan drugi. Naime, u konkretnom slučaju, postupak javne nabave pokrenut je 10. kolovoza 2026., odnosno imao se dovršiti prema odredbama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16 i 114/22). Ujedno, predmetni postupak pokrenut je ali prije objave i stupanja na snagu novog Pravilnika („Narodne novine“, broj 94/26).

. Dokumentacija o nabavi je, dakle, izrađena u skladu s odredbama tada važećeg Pravilnika („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25), te na temelju tog pravilnika i dokumentacije o nabavi su gospodarski subjekti pripremili i dostavili svoje ponude.

Stoga, pri određivanju mjerodavnog pravnog okvira valja uzeti u obzir prijelazne odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi, osobito članak 87. navedenog Zakona. Naime, članak 87. izrijekom propisuje dovršetak postupaka pokrenutih do stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 48/26) prema odredbama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 120/16 i 114/22), pa navedenu odredbu valja promatrati u kontekstu prijelaznog uređenja zakonodavnih izmjena, potrebe osiguranja pravne sigurnosti, dosljednosti i kontinuiteta pravnog okvira postupaka javne nabave.

Dakle, pri određivanju mjerodavnih pravila za pregled i ocjenu ponuda potrebno je uzeti u obzir datum pokretanja predmetnog postupka javne nabave, važeći pravni okvir koji je u tom trenutku bio na snazi kao i činjenicu da je dokumentacija o nabavi izrađena u skladu s odredbama tada važećeg Pravilnika („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25). Takvo tumačenje proizlazi iz potrebe sustavne primjene zakonskih i podzakonskih odredbi, uzimajući u obzir i prijelazno uređenje iz članaka 86. i 87. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi, kojima je predviđeno usklađivanje podzakonskih propisa s izmijenjenim zakonom te nastavak ranije pokrenutih postupaka prema prethodno važećem zakonskom okviru. Iako novi Pravilnik („Narodne novine“, broj 94/26) ne sadrži izričitu odredbu o dovršetku postupaka pokrenutih za vrijeme važenja prethodnog Pravilnika („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25), tu okolnost ne treba promatrati izdvojeno, već u kontekstu navedenih zakonskih prijelaznih odredbi te načela pravne sigurnosti, transparentnosti i jednakog tretmana ponuditelja. Suprotno tumačenje značilo bi da se na pojedine faze istoga postupka javne nabave primjenjuju različiti podzakonski propisi koji se međusobno isključuju, iako su uvjeti nadmetanja unaprijed određeni i objavljeni prema ranijem pravnom okviru, te ponuditelji su svoje ponude dostavili temeljem tako objavljenih uvjeta. Naime, predmetnim se pravilnicima kako Pravilnikom („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25) tako i Pravilnikom („Narodne novine“, broj 94/26) izrijekom uređuju sadržaj dokumentacije o nabavi, sadržaj i način izrade ponuda, kao i postupak njihova pregleda i ocjene, pa je opravdano, uzimajući u obzir naprijed navedeno, predmetne faze postupka javne nabave provoditi u okviru istoga mjerodavnog pravnog okvira. Primjena različitih pravila na pojedine faze istoga postupka javne nabave, mogla bi dovesti do nedosljednosti u primjeni pravnog okvira i odstupanja od uvjeta prema kojima su gospodarski subjekti pripremili i dostavili svoje ponude, a što bi bilo protivno pravnim standardima predvidivosti i pravne sigurnosti kao i načelima transparentnosti, jednakog tretmana i tržišnog natjecanja. Slijedom navedenog, ovo tijelo je ocijenilo da slijedeći odredbe članka 87. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj 48/26), postupci javne nabave pokrenuti prije stupanja na snagu Pravilnika („Narodne novine“, broj 94/26) završit će se po odredbama Pravilnika („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25).

Stoga u konkretnom slučaju naručitelj je pregled i ocjenu ponuda opravdano provodio temeljem odredbi Pravilnika („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25) pa obvezu naručitelja u pogledu zahtijevanja objašnjenja izuzetno niske cijene ponude valja ocjenjivati prema odredbama toga Pravilnika („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25) i ZJN 2016, a ne prema članku 21. stavku 1. novog Pravilnika („Narodne novine“, broj 94/26.).

Nadalje, u smislu članka 289. ZJN 2016, obveza naručitelja da zahtijeva pojašnjenje izuzetno niske ponude postoji samo u slučaju ukoliko mu se učini da je neka ponuda u odnosu na radove, robu ili usluge izuzetno niska. Naručitelj može zahtijevati pojašnjenje ponude ako mu se čini da je ponuda izuzetno niska i iz drugih razloga osim onih prethodno citiranih u članku 22. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave („Narodne novine“, broj 65/17, 75/20 i 92/25), koji se u konkretnom slučaju primjenjuje. U smislu navedenih odredbi naručitelj je taj koji u odnosu na sve okolnosti konkretnog postupka nabave i konkretnu ponudu procjenjuje na temelju objektivnih kriterija je li cijena neke ponude izuzetno niska u odnosu na radove, robu ili usluge koji se nabavljaju te ako mu se čini da je ponuđena izuzetno niska cijena ponude, mora ponuditelja tražiti pojašnjenje cijene. Naručitelj u konkretnom slučaju, prema citiranoj odredbi članka 22. Pravilnika i uvidom u ponudu odabranog ponuditelja, nije imao potrebu provjeravati izuzetno nisku ponudu. Sama činjenica da je cijena ponude niža od procijenjene vrijednosti nabave i od cijene drugorangirane ponude ne daje automatski opravdani razlog za tvrdnju da se radi o izuzetno niskoj ponudi, niti obvezuje naručitelja na traženje pojašnjenja. U predmetnom postupku naručitelj nije smatrao, odnosno nije mu se činilo da je cijena ponude odabranog ponuditelja izuzetno niska u odnosu na predmet nabave pri čemu žalitelj također osim paušalnih navoda i upiranja na procijenjenu vrijednost nabave i cijenu svoje ponude ne obrazlaže niti dokazuje iz čega ili na temelju čega bi valjalo zaključiti suprotno. Prema tome, žalitelj nije dokazao da bi ponuđena cijena ozbiljno ugrozila mogućnost uredne isporuke predmeta nabave. Slijedom svega navedenoga, ovo tijelo je ocijenilo ovaj žalbeni navod kao neosnovan.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. tog Zakona, ovo državno tijelo, nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda postupka javne nabave.

U skladu s prethodno navedenim, na temelju članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016 odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja te se predmet vraća naručitelju na ponovno postupanje.

Žalitelj je postavio je zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 1.476,25 EUR, od kojeg iznosa 1.320,00 EUR na ime plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka i 156,25 EUR na ime odvjetničke naknade uvećane za PDV.

Člankom 431. stavkom 2. ZJN 2016 propisano je da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti. Stavkom 3. istog članka propisano je da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

S obzirom na to da je žalbeni navod kojim je traženo poništenje Odluke o odabiru osnovan, osnovan je i žaliteljev zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka. Žalitelj ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 EUR, koji iznos je pravilnom primjenom odredbe članka 430.a stavka 1. točka 1. i stavka 3. ZJN 2016 prethodno uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka te pravo na naknadu troška sastava žalbe po odvjetniku u iznosu od 156,25 EUR s PDV-om, sukladno Tbr. 22. stavak 1., alineja 1., Tbr. 24. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj 138/23) te pripadajućeg poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 25 % (31,25 EUR), što ukupno iznosi 156,25 EUR.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016 obvezan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije, najkasnije u roku od 30 dana od dostave izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovoga rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

PREDSJEDNICA

Maja Kuhar

MAJA KUHAR
HR-86166416407

Elektronički potpisano: 09.11.2026T11:04:37 (UTC:2026-11-09T10:04:37Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: ea5a42fa-7ee5-469a-a045-6243d85b61c7

